

BRENNER, SOPHIA ELISABETH

**Öfwer den fremst uppå Malmwijks gård i
Upland befintlige store linden, skref följande
rijm, Soph. E.B. 1703. =S. impr.=.**

1703

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- ➔ Få samma utseende och känsla som med originalet!
- ➔ Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- ➔ Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- ➔ *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- ➔ *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- ➔ Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> lla boken.

- ➔ <http://search.books2ebooks.eu/>

MALMVIJK

Vitt. L.
Osten

(Paj
a)

1700 - 1829

Öfver den
Fremst uppå Malmvijs Gård
i Upland
befintlige Store

Ö F Ö R S Ä L D

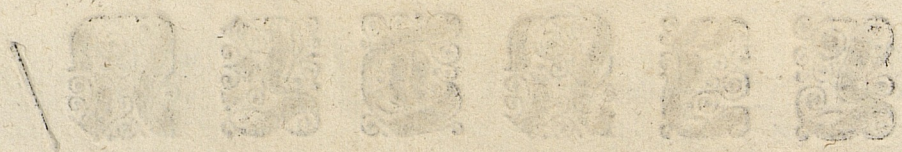
Skref följande
Rijm /

Soph. E. B.

1703.

Sophia Elisabet Brenner

Spine der
Bücher des
Bibliothek
des

des

des

des

des

D En stora Lind uppå Malmvijsf
Af Grenar/ Löf och Skugga rijs/
Som hufvud högt och prisen bär
För alla Träen i neigden där.
Den är som rotat i min Håg

Från första stunden iag den såg
Så at iag ofta tänkt och tyckt/
Så pråchtigt Trä är wärdt en Dicht/
Den och när Stammen trötnar stå
Deß minne oprått hålla må.
En Stamm den mehr i twidden drar
In sambnen af den längsta Kar/
Hwars Löf och Grenar i en ring/
Så widt sig stråkt där uthomkring/
Alt under dem Tuhundra Man
Gemakligt stå och rymmas kan/
Ja finna där bestydd och hågn/
Moth hela dagars Sommar-Regn.
Hwad mehr? en Konung stor och säll/
Har under detta Löf Kapell/
Sin Majestet och Konga Pracht
Ibland en stund på sijda lagt
Dch til at lätta det Besvär
Som Kungar jämte Kronan bär/
Här under Linden tedt sig glad/
Dch en och ann' gång fått sig mat/
Försäkrandes at han där åth
Med större Roo/ men mindre ståt.

Så framt iag icke gali hördt /
Ur detta Trå från Hålland fördt /
Af den som Stamm-och Alder-Far /
För von der Linders Stamma war.
Den samme har / som man mig sagdt /
Det Trå uthi en Dosa lagt /
En Dosa den så litten war /
Alt han den i sin Bör-Säck bar.
Nu weet iag full at mången här
Sig fullt och fast inbilla lär /
Alt detta Trå sluk Wäre-Safft /
Så ymnigt har från Hålland haft ;
En bland oss Swenska har en deel
I detta Fall ett farligt Feel /
De mena / at på jordens Kloot
Så widt som Menniskior beboot /
Har Sverige för sin Dehl och Lätt /
Naturen rätt til Styffmor fått
Den smått och sparsamt skiffar alt /
Så när som då där wanfar kalt
Men där emoth har uthom landz
Alt bättre Art / alt större Glanz.
Där trijwes inga växter trögt /
Där skulla inga klippor högt /
Här kun' de Lufften en fördra /
Här finnes Jordmohn sällan braa /
Om wintren blir dem dagen kort /
Om Sommarn glömes natten bort.
In

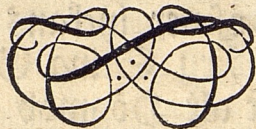
In summa, Folk af detta slag/
Är sielfwa Solen en i lag;
Doch äntlig må de. tåla den/
Hon kommer ju från Indien.
Men sij! hwar har iag stannat nu?
Iag war widh stora Linden ju/
Den uthan twiswel något mehr
Til minnes ell' begrunda geer.
Man har en Säf som underlig
Om detta Trå berättat mig/
Den lijkwäl sann och richtig fins/
Så långt som man tillbaka mins/
En mådan dåt som oftast skedt/
Har mången där på achtning gedt/
Så ofta någon von der Lind
Gitt Lopp så när til ånda hindt/
Alt döden lijfsom när förhand/
Det sees af denne Linden grant.
En bör det Man ell' Qwinno Köhn/
Så faller Linden först en Gren/
Hwarpå ofehlbart sedan sker/
Alt någon uthaf Slächten dör.
Kom sån mig I/ som lagt ehr på/
Alt efterleta och förstå/
Hwad i Naturen är fördåldt
Kom sån mig/hwad slijf Wånskap wålt/
En Wånskap hoos en Lijflös Stamm
Emot en Slächt af lijka Namn/
Hwars

Hvars minskan hwar gång honomrör/
Alt han där af som styckwijs dör
Alt man hoos Trån och Plantor sedt
En säker Tilbenågenhet
Til Trån af ann' ell' egen Art/
Det hålls en mehr för twara rart/
Alt och de stora Himmels-Blåß
På firmamentet öfwer oss
I Diur och Plantor/ Malm och Sten
En Wårkan ha' den ogemen/
Af hwilken artigt kånns igen
Hwem dem emoth/ hwem deras Wån/
Det wijsar många städz. sig så/
Alt man kan nästan taa där på/
Men hwem har nånsin hört ell' sedt?
Alt sig ett Trå erkånsligt tedt
Mot den och all dens Efter-Alt/
Som sködt det samma då det spådt.
Här tykz mig at iag ämne seer
Natur-förfarne Flock för Ehr/
Alt när i en gång letat uth
Hwad för en hemlig Wånskaps-Knut
Hopfåster Järn med Segersten/
I Ehr här med bemöden sen.
Iag den där man en liten tiid
Den Lyckan fått mig fågna wid/
Alt lefwa i bekantskap med
Fru Törnhielm/ som til detta Träet
En

En ägande och Urfs-Rätt har /
Allt ifrån hennes Morfars Jar!
Jag finner iag om icke mehr
Hur Linden egenskaper tehr /
Som mähta tydligt stämmer in
Med arten af des ägarin;
Så at man nappast wänta må
En sinnbild uthom Linden få /
Som så beqvämt och skickelig
På hennes wäsend passar sig.
En fast sig Linden uppåth sträckt/
Och siir sin sköna Sommar-Dräckt
Hwar dag af Solens Glans förnylt/
Och står som wor' hon himlen skylt/
I medler tiid så wet en hwar
Hur diupt hon sina rötter har /
Så at hon hinner med sin Fot
Där sielfwa diupet tar emot.
En Makan Egenskap och Art
Sig wiisar mehr än ögonflart
I wår Fru Törnhielm / den där wäl
Til höga tanckar funne skäl /
Så framt hon eliest wore mohn
Alt nfwas öfwer lyckans Låhn.
Men ney / Fru Stina Gyllenhof
Har långst alt Högmod gett förlåf /
Har wållt med hennes Sedighet /
Den ingen nog berömma wet /

Alt

Alt man får umgås uthan Krus /
En Dotter af så förnämnt Hus
Hwar med hon sig ett Namn förwårft
Som större är än det hon ärft /
Om iag des Dygder alla slått
Mig trodde til beskriwa rätt /
Då skulle de til hennes Ros
Här uthi ordning följa hos;
Men som hon sielf blir sitt Beröm /
Så är iag om des Wånskap öm
Och menar at hon och i ord
En alt fördrar som lyder stort.
Fördensfull / will iag wända mig
Berömde Malmwicks Lind / til dig
Med Onstan at du femtiij Åhr
Än i din fulla Prydning står /
För än man seer dig någon Öwist
Än mindre någon Green ha' mist /
Ja at dens Barnabarn och Såd /
Som här i marken satt dig ned /
Än efter tu par hundra Åhr /
Dig grönskas siir / och om dig rår.

www.books2ebooks.eu